

عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل نقش بافت های معماری و محیطی ارتکاب جرم در فضای شهری

محل انتشار:

نخستین کنفرانس ملی علوم انسانی و توسعه (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

آرزو عامری

خلاصه مقاله:

رویکردهای جدید طراحی محیطی بر این است که بتوان از طریق ساختار کالبدی شهر و طراحی محیط های مصنوع از ارتکاب جرائم جلوگیری کرد این امر از طریق کاهش پتانسیل طبیعی و کالبدی مناطق شهری در جرم خیزی یا کاهش امکان دهی به وقوع جرم ممکن می شود. براین اساس هرگونه اقدامی در ساختار مداخلاتی شهر باید با توجه به این امر صورت گیرد امروزه کمتر به پتانسیل های بالقوه مناطق شهری و ساختمان ها در کاهش یا جلوگیری از جرائم التفات می شود این در حالی است که می توان از طریق طراحی محیط شهری یا معماری ساختمان از ارتکاب جرائم شهری جلوگیری به عمل آورد براین اساس می بایستی طراح شهری یا معمار در فرایند طراحی و جایگزینی فضایی چه در مقیاس سایت شهری یا مقیاس پلان مسکونی و تجاری به این امر توجه کند که از خلق گونه ای از فضا که امکان نظارت عمومی را کم می کند. یا نحوه دسترسی به مناطق جرم خیز را افزایش می دهد جلوگیری به عمل آورد. روش تحقیق در این پژوهش از نوع روش پیمایشی با استفاده از یک پرسشنامه محقق ساخته بوده و جزء تحقیقات کاربردی محسوب می گردد. پایایی این پرسشنامه بر طبق آزمون آلفای کرونباخ برابر با 0 / 72 گزارش شده است. جامعه آماری این پژوهش کلیه کارشناسان خبره شهرداری منطقه 1 شهر کرمانشاه می باشد که به روش نمونه گیری در دسترس مورد بررسی واقع شده اند. با توجه به یافته های این پژوهش رتبه بندی متغیر های عوامل موثر بر جرم زا بودن معماری نیز نشان داده است که عوامل قلمرو، نظارت، طرح های در دست اجرا یا رها شده، رویت ناپذیر بودن (فضا های گم)، کنار هم قرار گرفتن مناطق مسکونی و تاسیسات دیگر، فضاهای بدون کارکرد یا با کارکرد متناوب (تقسیم زمانی کار)، نبود روشنایی، ساختمان های نیمه تمام و متروکه، سطوح L و U شکل (عقب نشینی و فرو رفتگی بدنه)، عدم ارتباط بین فرم و عملکرد، تصویر ساختمان، نداشتن متولی (عدم حضور مالک)، کنج ها، زیرگذر و زیر پل ها از عوامل جرمزا بودن معماری می باشد.

کلمات کلیدی:

پیشگیری از جرم، معماری، فاکتورهای طراحی محیطی، محلات جرم خیز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/938820>

